

יבוא, יצוא ומה שביניהם סקירות וחידושים בענייני חוק ומשפט

עו"ד גיל נדל, ראש תחום יבוא, יצוא וסחר בינלאומי במחלקת מיסים ותגמול בכירים

בית משפט השלום בתל אביב דחה תביעת יבואן נגד רשות המיסים בנושא פסילת ערך עסקה
עו"ד גיל נדל, עו"ד דייב זיתון, עו"ד מור גושן

תקציר:

לאחרונה, נדחתה תביעה של חברה ליבוא ושיווק משקאות חריפים נגד החלטת רשות המיסים. התביעה הוגשה בגין הוצאת הודעת חיוב בסך של כשני מיליון ₪. בהודעת החיוב נטען כי היבואן הונה את רשות המיסים והצהיר על מחירים נמוכים יותר מכפי ששילם עבור הטובין המיובאים. בסקירה זו נתאר את החלטת בית משפט השלום בתל אביב, אשר קיבל את עמדת רשות המיסים ודחה את תביעת היבואן.

עובדות המקרה:

החברה יבאה שתי מכולות של משקאות חריפים בשנים 2011-2012. במהלך שחרור הטובין שהגיעו במכולה השנייה, טענה רשות המכס כי המחיר עליו הוצהר ביחס למשקאות מסוימים איננו מחיר ריאלי. משכך, וכתנאי להמשך שחרור הטובין, חייבה רשות המכס את החברה להפקיד ערבות בנקאית בסך 180,000 ש"ח. הערבות אכן הופקדה והטובין שוחררו.

לאחר חקירה מקיפה של רשות המכס בהקשר לשתי עסקאות היבוא, נשלחה לחברה הודעת חיוב בסך של 2,237,507 ש"ח. לאחר השגה שהגישה החברה, תוקנה הודעת החיוב והועמדה על סך של 1,947,193 ש"ח, תוך הסבר מצד רשות המכס כי בהודעת החיוב הראשונה נפלה טעות סופר.

החברה פנתה לבית המשפט וחלקה על הודעת החיוב המתוקנת.

טענות הצדדים:

החברה טענה כי עסקאות היבוא בוצעו כדין, כי שוויין האמיתי של עסקאות אלו מסתכם בכ- \$120,000 בלבד, סכום המשקף נכונה את המחירים אשר שילמה בפועל לספקית המשקאות ההונגרית. עוד טענה החברה כי המחירים הנטענים על ידי רשות המכס ביחס לשוויים של המשקאות הם מחירי הפסד גבוהים ובלתי ריאליים, ואינם תואמים את מחירי השוק.

לטענת החברה, העובדה שלמרות הטענות החמורות, לא הוגשו כתבי אישום כלשהם בפרשה, ואף לא קיימים צווים לעיכוב יציאה מהארץ כנגד מי מהחשודים, מעידה כי אין בטענות רשות המכס ולא כלום.

לטענת רשות המכס, בהליכים לפי פקודת המכס, נטל ההוכחה מוטל על מי שטוען לאי חוקיות הודעת הגרעון או המעשה המנהלי. אף במקרה זה, נטל ההוכחה והשכנוע מוטל על החברה.

רשות המכס טענה כי החברה לא עמדה בנטל ההוכחה טענותיה ונמנעה מלהציג לבית המשפט עדויות מתבקשות ורלבנטיות.

לגופם של דברים, רשות המכס סברה כי יש בידיה די ראיות לביסוס עמדתה, כי החברה אכן הנמיכה מחירים בדיווחיה אודות המשקאות החריפים אותם יבאה בשתי המכולות, ניסתה להונות את המדינה ולהימנע מתשלום מס אמת, תוך שימוש במסמכים פיקטיביים.

לטענת רשות המכס הנמכת המחירים הוכחה על ידי מכלול הראיות שהוצגו, מהן עולה כי חברה בשם EGT-EURO GLOBAL TRADE היא, ולא הספק ההונגרי הנטען על ידי החברה, מי שסיפקה את הטובין במחירים גבוהים הרבה יותר מהמחירים שהוצהרו.

לטענת רשות המכס הספק עליו הצהירה החברה כספקית ההונגרית של המשקאות הינה חברת קש, אשר שימשה כסות בלבד לעסקאות שלמעשה בוצעו באמצעות חברת EGT במחירים גבוהים יותר.

הדין המשפטי והחלטת בית המשפט:

בעניין נטל ההוכחה קבע בית המשפט כי על החברה התובעת נטל השכנוע ונטל הבאת הראיות, להראות כי הודעת הגירעון הוצאה שלא כדין.

ראשית, מכוח הכלל הבסיסי לפיו "המוציא מחברו עליו הראיה"; שנית, מכוח סעיף 239א לפקודת המכס בו נקבע כי "בהליכים שסעיף 229 לא חל עליהם, הטוען ששילם את המכס המגיע או שהגיש רשימון כדין או שהותרו טובין כדין, עליו הראיה"; ושלישית, פעולת הוצאת הודעת הגירעון הינה פעולה מנהלית, הנהנית מחזקת התקינות, כל עוד סבירותה לא נסתרה על ידי החברה.

אשר לעובדה שלא נפתח הליך פלילי כנגד החברה, בית המשפט קבע כי לא די בה כדי לשלול את תקפות וסבירות הודעת הגירעון והחלטתה המינהלית של רשות המכס בדבר הוצאת הודעת הגירעון. אין בהעדרו של הליך פלילי כדי לשלול את סבירות ותקינות משלוח הודעת הגירעון.

בית המשפט סקר את הראיות והממצאים שהובאו על ידי רשות המכס בהרחבה. במסגרת סקירתו הצביע על זהות של ממש בין הזמנות המשקאות שביצעה חברת EGT לבין המשקאות שיובאו על ידי החברה בשתי המכולות. בית המשפט השתכנע כי לא מדובר בהתאמות מקריות בודדות, אלא במספר נקודות ממשק - בזהות בהיקפי הזמנה, במועדים מקבילים ובכמויות ארגזי משקאות מדויקות, כאשר הכמויות הנדונות אינן בגדר "מספרים עגולים" אשר ניתן להתייחס אליהם כצירוף מקרים גרידא.

בית המשפט קבע כי החברה לא הצליחה להפריך או להסביר באופן מספק את אותן נקודות ממשק והתאמה בין נתוני העסקאות שבוצעו על ידה לבין הנתונים הנלמדים מראיות רשות המכס, המלמדים על ביצוע העסקאות במחירים הגבוהים משמעותית מהמחירים עליהם הצהירה החברה.

נפסק כי החברה לא הרימה את הנטל להוכחת אי תקינות או טעות ביחס להחלטת רשות המכס להוצאת הודעת החיוב ואף לא הוכיחה באופן מספק כי המחירים עליהם הצהירה הם המחירים האמיתיים.

לאור זאת, התביעה נדחתה ונפסק כי על החברה לשאת בהוצאות בסך כולל של 15,000 ש"ח.

[ת.א. (שלום ת"א) 19118-12-13 ליקר מרקט (צ.י.מ.) בע"מ נ' מדינת ישראל אגף המכס והמע"מ, ניתן ביום 16 ינואר 2017, השופטת שרון גלר. בשם התובעת: עוה"ד שטמר וזסלבסקי. לרשות המכס: עו"ד ניר וילנר מפרקליטות מחוז ת"א-אזרחי]

* * *

הסקירה לעיל הינה בבחינת תמצית. המידע הכלול בה נמסר למטרות אינפורמטיביות בלבד ואין במידע כדי להיות ייעוץ משפטי. לקבלת פרטים נוספים, אנא פנו לעו"ד גיל נדל - ראש תחום יבוא, יצוא וסחר בינלאומי במחלקת מיסים ותגמול בכירים. בדוא"ל Gill.Nadel@goldfarb.com /או בטלפון 03-6089979.